

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 62 [2478].

СУБОТА, 20 ТРАВНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року

Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ТВОЯ ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

До однієї і тієї ж справи можна ставитися по-різному. Ти, певно, пам'ятаєш притчу про одного французького філософа. Цей філософ на будівництві Шартрського собору спитав людину, яка штовхала поперед себе камінь: «Що ти робиш?» — «Тягну штовхаю», — відповів філософ. Тоді він задав це ж запитання іншому будівельникові. Той відповів, що возить камінь. Філософ не вгамувався і спитав у третього робітника: «Що ти робиш?» Будівельник зупинився, поставив тачку і сказав: «Я буду Шартрський собор...»

Справді, на доручену справу можна дивитися по-різному. Зрештою, все залежить від твоєї життєвої позиції, від того, як ти оцінюєш себе самого, свою працю. А від цього вже залежить і твоє щастя. Щастя бачити перед собою не одноманітну буденність, а кінцеву мету, і те, заради чого, власне, ти й живеш.

Щаслива тим, що працюю і знаю, заради чого працюю, — така життєва позиція делегата XVIII з'їзду ВЛКСМ, учительки з Олександрівки Олени Тищенко. Вона не просто вчить дітей хімії — Олена Тищенко виховує майбутні країни. Звідси безкомпромісність, ініціатива, принциповість. Звідси — заглиблення у себе, постійне збагачення свого духовного світу, з тим, щоб усе це потім передати дітям.

Члени комсомольсько-молодіжної бригади Побузького нікелевого заводу, де групкомсоргом Григорій Варяниця, теж не просто виробляють продукцію — будують майбутнє. Саме тому хлопці дбають про якість своєї роботи. Саме тому вони виступили з ініціативою, яку підтримали всі бригади плазильного цеху, — знизити витрату електроенергії на проплав однієї тонни сухої руди до 750 кіловат-годин.

Активність життєвої позиції відзначає студентів Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, які, організувавши клуб «Макаренківський», узяли шефство над «важкими» підлітками, що перебувають на обліку в інспекції у справах неповнолітніх.

Активна життєва позиція — ось причина, яка змусила комсомольця села Автотомби Володимира Приходька із двох дітей Онуфріївського району, не роздумуючи, кинути у глибокий колодязь рятувати маленьку дівчинку. Молодий шофер ризикував власним життям, щоб урятувати людину, не тому, що сміливий, а тому, що глибоко усвідомлював потрібність саме його сміливості в цей момент. І тому, що завжди був готовий до подвигу.

А комсомольцям Кіровоградського заводу радіовиробів не байдуже, пустиріщем чи між трояндових алеї крокуватимуть вони з робочої зміни. Тому й зацікавлені щоденні різнокольоровими пелюстками їхня любов до рідного міста на великій площі, яка оточує завод. Така у них позиція — бути до всього причетними. Не тільки боротися за якість своєї роботи в цеху, а й бути відповідальним за все, що відбувається поруч тебе. На танцювальних вечорах, в кінотеатрі, на вулиці. На планеті, — написали в листі до редакції комсомольці обласної дитячої лікарні, які провели трудову вахту миру.

Бути небайдужим, бути чесним із собою, бути раз і назавжди вірним високим ідеалом, які освітлюють наш шлях, — ось твоя позиція, комсомольцю. Вона має диктувати тобі твої вчинки, визначати поведінку, вкладати зміст у твоє навчання і працю.

НАГОРОДИ ЛІТЕРАТОРАМ МОЛДАВІЇ

В атмосфері теплоти і сердечності проходить на Україні Декада молдавської літератури. Трудівники міста і села знайомляться з досягненнями письменників соціалістичної Молдови, яка розквітла під зорею Радянської влади в єдиній сім'ї народів СРСР. В концертних залах і будинках культури, цехах підприємств і сільських клубах схвилювано лунає натхненне слово посланців братньої республіки і їх українських колег, що славить партію, Радянську Батьківщину, непорушну ленінську дружбу народів.

За заслуги у зміцненні взаємозв'язків культур братніх народів СРСР, активну участь у проведенні

Декади молдавської літератури на Україні Спілка письменників Молдавії нагороджена Почесною Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР.

18 травня в Президії Верховної Ради Української РСР відбулося вручення високої нагороди представникам творчої спілки. Вручаючи її, член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. Ф. Ватченко палко і сердечно поздоровив відомих майстрів радянської культури і в їх особі — весь працелюбний і талановитий молдавський народ.

(РАТАУ).

У Раді Міністрів Української РСР і Укрпрофраді

Рада Міністрів Української РСР і Українська республіканська рада професійних спілок розглянули підсумки республіканського соціалістичного змагання в 1977 році за звання — колгосп, радгосп, район високої культури землеробства, встановлені відповідно до постанови ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР.

За досягнуті успіхи у піднесенні культури землеробства — освоєння сівозміш, впровадження найбільш раціональних систем обробітку ґрунту, удобрення, напівництва і одержання на цій основі сталих високих урожаїв, збільшення виробництва та заготівель сільськогосподарської продукції ряду колгоспів, радгоспів, районів республіки присвоєно звання — колгосп, радгосп, район високої культури землеробства з врученням почесних дипломів Раді Міністрів УРСР і Української республіканської ради професійних спілок і премій.

КОЖНОМУ ПОЛЮ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ!

Контрольний екземпляр

РАЗОМ — ДРУЖНА СІМ'Я

Партком колгоспу, затверджуючи склад комсомольсько-молодіжного колективу кукурудзівників третьої тракторної, довірив очолити його молодому комуністові Володимирі Голобородьку.

Чому саме йому? Та тому, що встиг тракторист добре зарекомендувати себе у праці. Кілька місяців тому він одержав першу урядову нагороду — медаль «За трудову відзнаку».

Є в ланці ще один молодий, але визнаний механізатор — Іван Богун, кавалер ордена «Знак Пошани». То тепер і комсомольцям Миколі Стаднику та Григорієві Лисиці треба обов'язково дістатися рівня хліборобської майстерності старших колег.

Інакше й не можна, адже їхня ланка зобов'язалася в рік ювілею Ленінського комсомолу виростити на кожному з 210 гектарів по 50 центнерів зерна кукурудзи.

Може, хтось із відомих в області кукурудзівників і посміється скептично: «Чи й не рубіж! Ми й по 70—80 центнерів вирощували!» Звичайно. По 100 й більше може видати качаниста. Ще Марко Озерний це довів. Але на наших землях, де механізаторам що при оранці, що при сівбі, що при сплужуванні міжрядь чи збиранні доводиться бути мало не віртуозами, аби не вивести з ладу техніку, це таки не легко. Там оранка, вперек схилив, тут — лункування, на іншому полі — втрапиш годину після весняного дощу — вітром посіви видам. Ячмінь, скажімо, легше вирощувати, і врожайність він часто щедріше. Але ж кукурудза потрібна. Тож і доводиться хлопцям із нею скрутувати, а часом і неперелівки.

Саме тому в ланці і досвідчений Володимир Лиска, і молоді Микола Стадник та Григорій Лисиця. Тому й відповідальний за долю врожаю молодий агроном, кандидат у члени КПРС Василь Безсонов.

Так би мовити, йдуть паралельно досвід знавців і ентузіазм молодих. А в кінцевому підсумку їхні зусилля зіллється воедино — в щедрі віддачу кожного гектара.

Для цього вже багато зроблено. У добре підготовлений

ґрунт внесли під передпосівну культивування на круг по 60 кілограмів діючої речовини фосфорних, азотних і калійних добрив. Одночасно з насінням іще по 20 кілограмів фосфорних загорнули в ґрунт (теж у розрахунок на діючу речовину). А під час першого й другого міжрядних обробітків земля одержить додаткову порцію «вітамінів родючості». Потрібно буде — скористаються й гербіцидами.

Якось розговорилися ми з бригадиром третьої тракторної Григорієм Івановичем Лантухом про потенційні можливості новоствореної ланки. Він, умілий організатор, чудовий наставник з великим досвідом тонкого індивідуального підходу і до ветеранів, і до зовсім юних, беззависимо механізаторів, усміхнувся м'яко:

— Лиш би година, Юрію Панаєвичу. А хлопці мої й гори зсунуть.

Тож хай начуваються старші кукурудзівники з ланки Григорія Юхимовича Москаленка (з другої тракторної)! Чи ж удасться їм перемогти своїх молодших суперників по змаганням?

Час покаже. А нині Володя Голобородько з товаришами чатусе кожну погожу годину, щоб вчасно доглянути своє поле, на щедрість якого надіються.

Ю. МАНЬКО,
секретар парткому колгоспу імені Шевченка
Знам'янського району.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Юрій Панаєвич Манько лише пір року тому став секретарем парткому. А до цього він довгий час був ватажком колгоспної комсомолки. То й кому ж, як не йому, краще знати можливості кожного з молодих механізаторів!

СВЯТО МИСТЕЦТВА І БРАТЕРСТВА

КИЇВ. (РАТАУ). Як світле свято братерства, проходить у нашій країні Дні болгарської культури. Нині маршрути цього свята, присвяченого 100-річчю визволення Болгарії від османського іґа, пролягли по українській землі. Атмосферою теплоти і сердечності пройнята кожна зустріч представників двох країн, зв'язаних тісними узами дружби. Виступи творчих колективів, виставки творів живопису, графіки, фотографії народної Болгарії, розгорнуті в кращих залах Києва, збагачують радянських людей новими знаннями про величезну духовну скарбницю братньої соціалістичної країни, чудові традиції її народу, його успіхи на шляху будівництва нового суспільства.

Все довше за-сиджуються ве-сцями над нон-спентами хлоп-ці і дівчата, все частіше поспі-шають вони після занять не до сповнених весняними па-хощами парків, а до бібліотек. Незабаром се-сіа... Почали го-туватися до неї й студенти Кі-ровоградського інституту сіль-ськогосподар-ського маши-нобудування. Улюбленим міс-цем занять для них стала ін-ститутська бі-бліотека, яка мо-же вмістити од-ночасно двохсот студентів.

На фото: в читальному залі бібліотеки.
Фото В. ГРИБА.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ:
післямова до політзанять

Поділись набутим

Заслужений авторитет має пропагандист гуртка комсомольського політнавчання «Політика КПРС — марксизм-ленізм у дії» В. К. Яценко. Сумлінно готуючись до занять, він завжди компетентно відповідає на запитання слухачів. Вимогливий і справедливий, Віталій Костянтинівч доклав усіх зусиль до того, щоб підсумкові заняття пройшли на високому рівні.

Як показує практика, участь у пропагандистській роботі керівників підприємств, радгоспів і колгоспів, комсомольських активістів сприяє поліпшенню діяльності гуртків та семінарів, стимулює громадсько-політичну й трудову активність слухачів.

Ось чому райком комсомолу з допомогою методичного кабінету політосвіти Вільшанського райкому партії ще на початку року подбав, щоб політнавчання молоді вели досвідчені пропагандисти, що позитивно позначилось на підсумкових заняттях, сприяло підвищенню рівня політичних знань кожного комсомольця. Значну роль тут відіграли і куточки політнавчання молоді, де для пропагандистів і слухачів зібрано інформаційно-довідкові матеріали.

які розповідають про історію району, села, колгоспу, комсомольської організації, про здобутки трудівників села у праці і навчанні. Такий куточок помітно допоміг гуртківцям колгоспу «Аврора».

На підсумковому занятті, висвітлюючи місце і роль Ленінського комсомолу в політичній системі соціалізму, вони наводили численні приклади з історії району, села. Зобов'язані слухачі своїми знаннями й місцевому краєзнавчому музею на громадських засадах. Багато цікавого розповів їм директор музею, член ВЛКСМ з 1925 року, перший секретар Вільшанського райкому ЛКСМУ в 1937—1939 роках І. І. Гуржос.

Набутим в гуртку знаннями аврорівці охоче діляться з товаришами по роботі. А Валентина Склярєнко, Олександр Жайко, Галина Коноваленко, Веніамін Станков уже зарекомендували себе хорошими агітаторами. Без сумніву, тут велика заслуга їхнього пропагандиста В. С. Бондаря.

У тому, що система комсомольського політнавчання району цього року діяла успішно, значний внесок пропагандистів з багато-

річним стажем роботи В. І. Іванової, Л. М. Заміховської, В. К. Яценка. Добре працюють і молоді пропагандисти О. Бобко, А. Гончаренко, М. Гордієнко.

Відрадно, що вільшанці великого значення надають готовності слухачів до серйозного політичного навчання, ступеню розвитку цікавості до громадсько-політичних проблем. Саме тому на підсумкових заняттях політгуртка в колгоспі «Аврора» серед інших побажань висловлювалось і таке: наступного року взятися за програму «Основ економічних знань».

Одним з показників ефективності політзанять є ініціативність слухачів у виробничій і громадській діяльності колективу. Чимало прикладів цього можна навести з Вільшанського району. Скажімо, слухачі гуртка комсомольської організації райпобуткомбінату «Політика КПРС — марксизм-ленізм у дії» (пропагандист В. І. Іванова) виступили на початку року з ініціативою — до XVIII з'їзду ВЛКСМ виконати два з повинних річних планів. Підтримали вони й почин червонозорівців з Кіровограда — «Пропартизми і агітатор — п'ятиріччя». Молодь слова дотримує. Про це свідчать, зокрема, Почесна грамота обкому комсомолу і подорожження від XVIII з'їзду ВЛКСМ.

Хотілося б спинитися і на деяких додаткових можливостях удосконалення практики політичного навчання в районі. Претензії

до форм і методів роботи гуртків та семінарів, висловлені слухачами, говорять про те, що в районі застосовують мало активних форм занять. Аналіз стану справ свідчить, що лекційна форма занять подобається лише третині слухачів. Інші висловилися за проведення дискусій, захист рефератів тощо. Слід зауважити, що не всі пропагандисти вміють максимально використовувати технічні засоби — магнітофони, програвачі, кіноапаратуру, діапроектори. Практичні заняття часто зводяться до звичних форм, скажімо, підготувати реферат, доповідь чи виступ на комсомольських зборах. А чому б, скажімо, не дати завдання слухачеві взяти участь у вичненні якогось виробничого питання? Певно, вільшанцям уже час переходити на проблемний метод навчання, щоб ефективно розвивати творчу думку слухачів, здатність самостійно давати класову оцінку подіям громадсько-політичного життя.

Загалом же підсумкові заняття в системі комсомольського політнавчання у Вільшанському районі показали зростаючий інтерес молоді до суспільного життя країни, зовнішньої політики КПРС, життя Спільни, готовність молоді здійснити рішення XXV з'їзду КПРС і XVIII з'їзду ВЛКСМ. А це є хорошою передмовою до Ленінського уроку, що відбудеться 6 червня.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

ЗА ПРИКЛАДОМ ВETERАНА

Восьмий рік працює керівником початкової військової підготовки в середній школі № 4 міста Світловодська ветеран Великої Вітчизняної війни полковник запасу Ілля Михайлович Доронін. З першого ж дня свого перебування в десятиріччя Ілля Михайлович очолює первинну організацію ДТСААФ, яка є кращою в місті. Її нагородили знаком ДТСААФ «За активну роботу». Два тижні знає прикрашають груди полковника запасу І. М. Дороніна. Ветеран війни відзначив грамотою міліції відділення освіти УРСР обласного відділу народної освіти, обкому ДТСААФ. М. І. Доронін — член комісії сприяння при військоматі.

У школі виходить радіогазета, яку редагує відмінник навчання, учениця 10 класу Ольга Нечипоренко. Активістами по радіо було прочитано лекції «Ленінські ідеї про завоювання соціалістичної Вітчизни», «Армія дружили народів», «Армія-визволителька», «Армія-інтернаціоналіст», «Армія масового героїзму».

Назвавши залишатися в пам'яті учнів зустрічі з ветеранами війни, випускниками школи, які нині навчаються у військових училищах. У дТСААФців побували Герой Радянського Союзу полковник запасу М. І. Євсєєв, курсанти військових училищ Сергій Крюковський, Олександр Гринченко.

Сотні школярів узяли участь у військово-спортивному вечорі, військово-спортивній грі «Зірниця-78», в огляді строю і пісці піонерських загонів, огляді жовтених військ...

Улюбленим заняттям юних дТСААФців є стрільбний спорт. У школі діє шість стрільбних гуртків, якими охоплено 120 учнів восьмих — десятих класів. В останніх стрільбних змаганнях узяло участь 180 учнів восьмих — десятих класів — 152 виконали нормативи комплексу ГНО. Відібрано 20 кращих стрільців, які захищали честь десятирічки на міських змаганнях. І команда середньої школи № 4 (капітан Сергій Ломакін), як і торік, посіла перше місце. А Наталя Тихоніза тепер чемпіонка Світловодська серед дівчат. Сім допризовників стали розрядниками.

У десятиріччя створено військово-патріотичну раду, яку очолює директор школи, учасник Великої Вітчизняної війни С. І. Кобиланський. Її активними членами є керівник початкової військової підготовки І. М. Доронін, учитель фізкультури Г. Г. Паай, В. І. Дудінов (перший — учасник війни, другий щойно повернувся з армії), старша піонервожата І. Б. Пудовкіна, секретар комсомольської організації школи Сергій Семенов.

Самовіддана праця комуніста приносить відрадіні плоди. Десятки його колишніх вихованців, прийнявши бойову естафету від свого наставника, стали курсантами військових училищ, офіцерами Радянської Армії. Серед них — Микола Добровольський, Володимир Гончаренко, Сергій Желотов, Віктор Кушніренко, Олександр Добрянський, Михайло Леонов.

Любов до військової справи ветеран війни зумів привнести і своєму сину Володиміру, він по закінченні десятирічки вступив до військового училища. Нині капітан Доронін служить у мотострілецьких військах, гордо несе честь офіцера Радянської Армії.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ, завідувач позаштатним відділом організаційної і військово-патріотичної роботи Світловодського міського комітету ДТСААФ.

ПІСНЯ СЕРЦЕ ЗВЕСЕЛЯЄ

Теплий і дружній оплесками нагороджують кожен виступ Хашуватського вокально-інструментального ансамблю односельці. Самодіяльні музиканти і співаки викладають до свого репертуару твори зарубіжних і радянських композиторів. Особливу популярність у глядачів мають солістки ансамблю Ольга Присяжнік і Віра Мельник.

Керує ансамблем Євген Дмитрошук.

На фото: виступають учасники вокально-інструментального ансамблю Хашуватського сільського Будинку культури Гайворонського району.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

Піонерські комісари

...І трошки попереду

І Валера, відповідальний за трудовий сектор п'ятого «Б», викладає вожакам свій план...

А ще Валерка пишастись, коли в його щоденнику з'являється нова четвірка чи п'ятірка. Знає: Оля радітиме. І похвалить. У піонерському загоні п'ятого «Б» не один Валерка Чупрін хоче бути схожим на свою вожаку Олю Малайренко. Відмінниця Оксана Чередниченко, Ігор Шмельов, Валера Токарев — усі вони не просто люблять Олю, а прагнуть в усьому її наслідувати.

Повчитися у Олі справді є чого. Там, де вона, немає місця смуткові та байдужості. Готувався загін до шкільного конкурсу строю і пісні. І раптом дізналися — необхідно буде виступати на міському конкурсі, в Палаці піонерів. Дехто запанікував:

«Це ж з усіх шкіл будуть, треба було раніше готуватися...»

Оля не заперечувала, не доводила. Просто глянула в очі кожному:

— Навіже підведемо школу?

І тут же із завзяттям гукнула:

— Ану підтягуйте!

І дзвінко завила їхню улюблену піонерську пісню.

Коли на міському конкурсі загін юнармійців п'ятого «Б» класу посів друге місце, раділи всі, а найбільше Оля Малайренко. Їхня загонна вожака. Якось п'ятикласники спитали, за що вони люблять свою вожаку, вони відповіли всі однаково: «За те, що вона завжди з нами... і трошки попереду».

У Олі багато справ: учиняє в дев'ятому класі не легко, і вчитися треба не

як-небудь, а так, щоб підшефним піонерам було з кого брати приклад. До того ж Оля не тільки загонна вожака, вона — відповідальна за шефську роботу комітету комсомолу школи. Навчання загонних вожатих, практичні заняття — все це турбота Олі Малайренко. А які цікаві конкурси загонних вожатих організовує вона! І завжди знайдеться у неї час, щоб поговорити з кожним вожаком, вислухати, порадити, допомогти.

— Я не уявляю свого життя без них, своїх неважливих п'ятикласників. Чому люблю їх? Тому, що люблю веселих, цікавих, чуйних, вдячних, благородних людей. А у всіх хлоп'ят і дівчаток ці якості є.

Трохи стомлена повернулася Оля додому. Не встигла скласти підручники на завтра, як за дверима почула знайомі голоси:

— Олю, ходімо з нами металолом збирати! Глянула на обличчя своїх п'ятикласників, що так швидко стали їй рідними, усміхнулася. І від утоми не залишилося й сліду.

Л. ВДОВІНА,
старша піонервожата середньої школи № 16 м. Кіровограда.

Алея імені ХІ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів по-явилася у мальовничій зоні відпочинку «Мир» одного з пригородів столиці України. Більш

ФЕСТИВАЛЬ ДРУЖБИ

як тисячу саджичів берези, тополі, клена, дуба, ясеня висадили учасники першого фестивалю дружби студентів соціалістичних країн, які навчаються у вузах міста.

Фестиваль дружби з новою силою продемонстрував вірність молоді соціалістичних країн принципам пролетарського інтернаціоналізму. В його рамках відбулися науково-теоретична конференція «Ленінізм — бойовий прапор міжнародного революційного процесу», конкурси політичної пісні, мітинги, вечори інтернаціональної дружби, концерти, спартакіада студентів соціалістичних країн.

Кор. РАТАУ.
м. Київ.

Коли Оля вранці поспішала до школи, в думках ще раз перебрала всі справи, котрі мала зробити сьогодні у своєму п'ятому «Б». Думала про збір загону, про нову операцію, яку треба почати з піонерами, а перед очима стояв чубатий хлопчина. Ох, Валерко, Валерко, як же знайти оту так звану спільну мову з тобою? Вже ціла чверть минула, неначе й новачком Валерку Чупріна називати не личить. А ось трімається хлопчина остронь однокласників, так і не потягнувся ні до кого, не потоваришував.

«Зацікавити його чимось потрібним». Оля знала й потребу подумки аналізувала поведінку п'ятикласника. Згадала, як «віддав» одного разу Валерка. Тоді їхній клас у суботнику брав участь. «Працьовитий», — визначила про себе тоді Оля. — З цього, мабуть, і починає слід було. Ех, не догадалася відразу. Ну, нічого. Сьогодні обов'язково поговорю з ним».

Тепер Валера Чупрін приходу своєї загонної вожаки чекає щоразу, мабуть, найбільше.

— Олю, ми сьогодні після уроків будемо вирішувати, що робитимемо на суботнику. Зайдеш?

ПОШУК — 60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ

Фронт проривався далі на схід і північ. Біля міста Новоржева червоноармійці довго стримували шалені атаки гітлерівців. За героїчну оборону цього міста велику групу бійців і командирів уперше було представлено до урядових нагород. Серед них був і Андріяшевський. Він удостоївся ордена Червоної Зірки.

На той час розгорілися запеклі бої на підступах до Ленінграда.

Сюди, до стін Старої Русі, в перших числах серпня 1941 року Микола Андріяшевський і прибув у складі дивізії полковника Капцова. Бійці мужньо захищали давню новгородську землю. Та сили були нерівними.

В одному з тих боїв Миколу Андріяшевського тяжко контузило, і він опинився у фашистському полоні.

* *

План утечі з полону в Андріяшевського визрів такий. З настанням темряви непомітно підповзти до стовпа, куди не досягало світло прожекторів, і руками рити підкопи під колючим дротом. Вартові розходяться в різні боки — можна хвилину п'ять — шість безпечно працювати. Повертаються — всім припинити роботу й лежати нерухомо.

Продовження. Поч. дня. «Молодий комунар» за 11, 13 травня ц. р.

У північ, коли над табором, як завжди, прогуділа сирена, сміливці приступили до роботи. Заклякми від холоду руками вигрібали землю й робили ледве помітну заглибину під колючим дротом. Інші пильно стежили за вартовими.

Нарешті — готово. Ще раз домовились про місце збору. Першим поліз Микола. Серце шалено стукотіло, голова йшла обертом від недоїдання й контузії. Але іншого виходу не було. Поки зовсім не втратив сил, треба тікати з цього пекла!

Відповз від табору на п'ять, десять, п'ятнадцять кроків. Тихо. Не чути ні пострілів, ні погоні. Невже вдалося? З усіх сил поповз далі, сховався за тіннями від дерев, покотився до умовленого вибачка.

Хвилини здавалися годинами. Микола припадає вухом до землі, прислухається до кожного шелесту, але нічого не чути. Чекання болем відлунувалося у грудях. Микола перебрав безліч думок і можливих варіантів. Якщо не буде ще п'ять-десять хвилин, доведеться тікати одному.

Та в цю мить почувалися чийсь обережні кроки й важке дихання. В умовлене місце підходили один, другий, третій утікачі. На радощах Микола мало не вигукнув: «Ура! Брати!» але вчасно стримався. Зі сльозами радості обнімав друзів. Ішли ланцюжком у напрямі якогось лісу чи села, намагаючись до світанку встигнути відійти якнайдалі й врятуватися від можливої погоні.

КОМСОМОЛЕЦЬ З А Д Ж А М К И

УРІВКИ З ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ РОЗПОВІДІ

Дорогою друзі пояснили причину своєї затримки. Як тільки втік Микола, з'явилися два вартові. На щастя, вони нічого підозрілого не помітили.

Четверо втікачів не знали справжніх прізвищ одне одного, знали лише імена: Микола, Михайло, Григорій і ще один Микола. Три росіяни, один українець. Повнішими біографіями вирішили поки не обмінюватися.

За кілька кілометрів від табору знайшли на полі незібрану ділянку брукви. Вмить накиннулися на неї, але хтось порадив: «Істи багато не можна. Краще візьмемо з собою».

Йшли на схід. Думали, що вдасться добратися до лінії фронту, а там — до своїх. Стомилися. Знайшли копицю сіна й поснули в ній мертвим сном.

У дорозі минуло кілька днів. Удень — відпочинок і сон у якійсь схованці, вночі

— вечеря з сирсі брукви і знову виснажливий перехід. Одного разу вдовів помітили поперед черний силует великого лісу й вирішили там перечекати до ночі. Натрапили на будиночок біля залізничного полотна. Вирішили зайти до залізничника й попросити хоча б шматок хліба.

На міцному кам'яному цоколі в гущі високих лип стояв чепурний будинок. На подвір'ї порався господар — латиш. Зустрівши біля воріт погано одягнених, зарослих і знесилених людей, він гостинно прочинив хвіртку й запросив у двір. Посадив їх біля дерев'яного столика в саду, а сам миттю заскочив до хати, за кілька хвилин виніс окрасць хліба, казанок з пахучим супом і подав тарілки. Повагом насипав кожному, нарізав хліба.

(Далі буде).

СПОРТ

Майже на всіх спортивних змаганнях, які проводяться в колективі фізкультури облімінкогоспбуду, електромонтажники СПМК № 2 виборюють призові місця. А волейболісти, баскетболісти, футболісти і стрільці стали чемпіонами. Тут кожен четвертий трудівник займається спортом.

На фото: заступник голови об'єднаного будкому профспілки облімінкогоспбуду М. І. ГОЛОЦВАН вручає головні ради колективу фізкультури СПМК № 2 Григорію ЗАДНІПРЯНСЬКОМУ кубок за перемогу команди в турнірі волейболістів.

Фото Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

«ЗІРКА» — «ГОВЕРЛА» — 1:0

Господарі стадіону вже на другій хвилині мали можливість відкрити рахунок, але забарилася із завершенням комбінації. Потім — обопільні атаки. Після відпочинку загрозливої ситуації на штрафному майданчику «Говерла» виникають частіше. На 61-й хвилині допускає прикрий помилку воротар ужгородців С. Стойка. Скориставшись нею, капітан кіровоградців Юрій Касюк майстерно забиває гол. Він і вирішив долю поєдинку.

Турнірна таблиця другої української зони на 20 травня має такий вигляд:

	І	М	О
«Крибас»	11	21	6
«Колос» Н.	11	16	5
«Зірка»	11	18	7
«Кристал»	10	12	2
«Металіст»	11	14	4

СКА К.	11	19	10	13
СКА Л.	10	16	10	13
«Буковина»	10	10	5	12
«Локомотив»	10	9	8	11
«Атлантика»	10	10	7	10
«Суднобудівник»	10	12	13	10
«Суднобудівник»	11	12	13	10
«Колос» П.	10	9	12	10
«Фрунзенець»	10	8	9	9
«Десна»	11	6	15	9
«Дніпро»	11	5	11	8
«Спартак»	10	5	12	8
«Поділля»	10	7	10	7
«Говерла»	11	10	14	6
«Авангард»	11	12	20	6
«Новатор»	11	5	19	6
«Торпедо»	11	8	22	4
«Шахтар»	10	2	12	4

Наступний тур — у понеділок 22 травня. «Зірка» на своєму стадіоні зустріне з вінницьким «Локомотивом». Початок матчу о 18 годині 30 хвилин.

ПОНЕДІЛОК

22 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн нації. 8.55 — Фільм для дітей. «Загині Трубочка» бо-реться». 10.25 — «У світі тварин». 15.00 — До Дня

прикордонника. Кінопрограма. 16.00 — «Маминя школа». 18.30 — «Творчість народної музики». 17.00 — Дітям про зніт. 17.30 — Чемпіонат СРСР з художньої гімнастики. 18.00 — Новини. 18.15 — Вірші — дітям. 18.30 — «Рік третій — рік ударний». «Кузбас» — фонд економіки. 19.15 — О. Арбузов. «Старомодна комедія». 21.00 — «Час». 21.30 — «Алкоголізм». Весілля літара. 22.00 — Музичний телефільм «Композитор Александров». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для дітей. Географічна гра «Компас». 10.30 — «Сторінки оперної класики». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Усмішки». 11.45 — К. т. «Доброго вам здоров'я». 12.15 — «Наука — виробництву». 16.40 —

«Партійне життя». 17.10 — Телефільм «Від весни до осені». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Бердянського дослідного нафтомаслозаводу». Передача 1. 18.00 — Музичний фільм «Народні мелодії». 18.10 — «На лавах республіки». 18.30 — «Палітра». Народний художник УРСР Валентин Спінков. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Бірач молодих». «Перші кроки в мистецтві». 20.30 — Концерт старовинного російського романсу. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт ансамблю «Мелодії молодості». 21.50 — Тележурнал «Старт». По закінченні — К. т. Новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Про що писати молодим» — так було озглавлено попередній літературний огляд у нашій газеті. Він викликав численні відгуки, про що свідчать листи наших читачів. Багато з них признаються, що вперше взяли за перо і посилають свої літературні вправи. Це приємно. Та більше радує те, що коло тем, яких торкаються молоді автори, стало значно ширшим. Любов Гнідець із Доб-

ОГЛЯД
ЛІТЕРАТУРНОЇ
ПОШТИ

ГЛИБШЕ МИСЛИТИ, ДАЛІ БАЧИТИ

розовічківського району у вірші «Зорі» пише про велич людського буття, про те, що людина завжди повинна тягнутися до високого, прекрасного:

Напевне, так воно
і треба,
Щоб, наче пісня
із грудей,
Завжди тягнулася
до неба
Серця і помисли
людей.

Пригадіно зауважимо, що поетичний голос молоді авторки стає чимдалі впевненішим, переконливішим.

Наші кореспонденти беруть найзаповітніші теми. Читаючи вірші початківців, відчуваєш, що за рядками стоять наші радянські юнаки і дівчата, які відзначатимуть п'ятдесяті роки славної ювілей — 60-річчя Ленінського комсомолу. Вони повністю почувують себе відповідальними за всю історію комсомолу.

Ось як, хай не зовсім літературно вправно, але схвильовано, щиро, пише десятикласниця з Гайворона Катя Андронік:

В той день весна була
ясночоло,

Привітно віти гнулись
до плеча...
Мені вручили нижню червону
Із рідним силуетом
ліліа.

Відгукнувшись на наш заклик написати твори про комсомол, вірші на цю тему прислали: А. Татарчук, А. Колодяжний з Кіровоградської області, О. Каламура з Долинського району, Н. Дробович з Маловисківського району та інші. А. Татарчук пише про комсомол «в огні родинній», про те, що «дала йому закалку еще гражданская война». Ного земляк А. Колодяжний оспівує комсомольців наших днів. Громадського звучання набувають поетичні строфи О. Царенка з Олександрій, О. Петренка з Новоукраїнки, С. Тарана з Олександрівського району, В. Солода з Волинського району.

Щоправда, порушуючи таку важливу тему, автори не завжди підпорядковують своїм задумам відповідну поетичну майстерність. Часто в одному і тому ж вірші строфи написані різними розмірами, порушено ритм, подіюються бліді образи, невизначені рими.

Багато творів присвячено дружбі, любові, сім'ї. І хоча сказано, що «любови все відрізняє покористі», але для молодих це, мабуть, найприродніше. Тому потік листів про любов нам дуже зрозумілий. Зоя Анніченко з Кіровоградської області прислала два ліричних етюди, це — своєрідна поезія в прозі. Відчувається, дівчина пише про свої власні почуття: «Серце моєго етюда — парості. Це мій друг. Какой он?» Цяком слухає запитання. Як часто молоді люди, зустрівшись і не пізнавши глибоко одне одного, посягають свої долі, а потім відчувають, що вони абсолютно чужі одне одному.

Свій етюд прислала до редакції Гая Кулик з Великих Троянів Ульяновського району. Гая серйозніше, вимогливіше ставиться до дружби. Вона знаходить для цього персоніфіковані слова, образні рядки.

Вірші на теми дружби, любові, сім'ї прислала багато авторів. Микола Левковський з Бобринця в заголовку свого вірша радить «Не целуйте не любя». Категорично, але справедливо. В літературному відношенні вірш слабкий. Відповідаючи на вірш Миколи, Сергій Шинмарьов з Іркутська у вірші «Філософія любові» зазначає, що «кохується» — називає любові грою.

Любов Химич з Новоархангельського району подає на розгляд віршамі роздуми про молодість. І хоча написані вони невправно, туманно, все ж дещо можна зрозуміти:

Я от одиночества
бежала,
Не спросив у сердца,
как мне быть.
Встретила тебя
и боялась
Отпустить.

Випадкова зустріч, потім «недопонимання, обиди, мелочей ужасных ку-терья». Але все між собою, не вносячи на людях. Та, мабуть, була інтуїція серця, бо: «Стікло все, і стали ми мудріше, улыбе-мемся над бывшим тайком. Это школа. Выдержат сумеешь — значит станет крепкою любовью». Це вже промовляє життєвський досвід, і який навіть не помічаєш «глухої» рими «тайком — любовь».

Кілька авторів прислали нам прозові твори про своїх ровесників, рідних, знайомих. Причому це — не рядові кореспонденції. Авторі намагаються одягнути свої розповіді в літературну форму. То нічого, що подекуди гудзики неправильно пришито і полі розходяться. Хто наполегливо працюватиме над собою, підвищуватиме свою літературну майстерність, розвиватиме свої здібності, той згодом зможе стати справжнім майстром красивого слова.

Наталя Компанієць з Олександрії, це навчаючись у школі, хотіла написати про свого дідуся, ветерана війни. І лише тепер, навчаючись у педагогічному училищі, взялася за перо, написала етюд «Незабудки». Розповідь ведеться від імені Наталіного діда. Авторка так захопилася, що не назвала його імені.

Він оновідав про свого друга, розвідника Віктора, що загинув героїською смертю, виволоочив партизанів, яких вели на розстріл поліцей.

Відчувається, що авторка вміє створювати напружені ситуації, має хист до композицій твору, добре володіє словом, тяжіє до афористичних фраз. Але, на жаль, її творам бракує довершеності, експресивності думки.

Свої прозові й віршовані твори на різні теми прислали нам В. Лавров, І. Курявіна, А. Каламов, І. Максимов, Л. Чорна із Світловодська, Ф. Матюха і В. Писковий з Новомиргородського району, Ю. Федорченко і Л. Кравченко з Новоукраїнського району, С. Папиловська і В. Лихенко з Гайворонського району, Л. Ковальчук, С. Яблоков і С. Прищипак з Кіровоградської області. Природно, що в короткому газетному огляді нема можливості відповісти всім. Тому обмежимося такою порадою: у висловлених нами зауваженнях усі автори знайдуть корисне для себе.

Тож не тільки пишіть самі, а й читайте те, що писали і пишуть інші. Твори великих прозаїків і поетів — то найвища школа літературної майстерності. А теми беріть із життя, що оточує вас. Тоді ви будете глибше мислити і далі бачити.

Л. НАРОДОВИЙ,
член обласного літ-об'єднання.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2
ІМЕНІ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ
О. С. ЕГОРОВА
ПРИЙМАЄ УЧНІВ
НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

малар (будівельний),
електромонтажник по освітленню, освітлювальних
і силових мережах та електроустаткуванню,
муляр — монтажник конструкцій,
штукатур-лицювальник-плитковик,
слюсар по ремонту автомобілів.
До закладу приймають без вступних скзамнів
юнаків і дівчат, що мають освіту за 8—9 класів.
Учнів забезпечують гуртожитком, парадним і робо-
чим одягом, триразовим харчуванням, підручниками,
воин одержують третину суми, заробленої ними під
час виробничої практики. Час навчання в училищі за-
раховується до трудового стажу.
Строк навчання — 3 роки.

Училище має чудовий сучасний навчальний комп-
лекс, у якому обладнано кабінети і лабораторії, май-
стерні, спортивний та актовий зали. В закладі є спор-
тивне літнє м'ястечко, працюють гуртки технічної
творчості, художньої самодіяльності, спортивні сек-
ції. Є спеціалізовані групи зі спортивним нахилом —
класична боротьба і велосипедний спорт, де свою
спортивну майстерність учні вдосконалюють під ке-
рівництвом досвідчених тренерів, майстрів спорту
СРСР.

Випускники-відмінники мають право вступати до
вищих і середніх навчальних закладів на пільгових
умовах, а також можуть бути направлені до вищих
і середніх навчальних закладів системи професійно-
технічної освіти, де навчання проводиться на повно-
му державному забезпеченні.

Училище готує спеціалістів для комбінату «Кіро-
воградвазбуд» — найбільшої будівельної організації
нашої області.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної
спеціальності, автобіографію, характеристику, сві-
доцтво про народження (оригінал) або паспорт
(пред'являють особисто), документ про освіту, довідки
з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довід-
ку (форма № 286), 8 фотокартки розміром 3x4 см.
Приймання документів — з 15 квітня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Черво-
носорівська, 23. Телефон 2-38-49.
Іхати до училища: автобусами №№ 2, 14 — до зу-
пинки «Мічуріна», № 29 — до зупинки «Профтехучи-
лище № 2 імені О. С. Егорова» або тролейбусами
№№ 2, 4 — до зупинки «Завод «Буддеталь» чи «Коро-
ленка».

ДИРЕКЦІЯ.

Знам'янське технічне училище № 2

ПРИЙМАЄ УЧНІВ
ДЛЯ ПІДГОТОВКИ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ
ПРАЦІВНИКІВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ
ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ:

слюсар-електрик по ремонту електроустаткування
тепловозів та електровозів (строк навчання — 1 рік,
приймають юнаків із середньою освітою),
слюсар по ремонту тепловозів (строк навчання —
1 рік, юнаків із середньою освітою),
помічник машиніста електровоза (строк навчання —
1 рік, юнаків із середньою освітою),
помічник машиніста тепловоза (строк навчання —
1,5 року, юнаків із середньою освітою),
помічник машиніста тепловоза-електровоза (строк
навчання — 2 роки, юнаків із середньою освітою),
електромеханік по автоматичній і сигналізації на
транспорті (строк навчання — 2 роки, юнаків із се-
редньою освітою),
електромеханік зв'язку на транспорті (строк на-
вчання — 2 роки, юнаків із середньою освітою),
черговий по станції IV—V класів (строк навчан-
ня — 1,5 року, юнаків і дівчат із середньою освітою),
оглядачі-ремонтники вагонів (строк навчання —
1 рік, юнаків із середньою освітою),
електромонтер контактних мереж (строк навчан-
ня — 1 рік, юнаків із середньою освітою).

Всім учням виплачують стипендію в розмірі, встановленому для учнів третього курсу технікумів, а
відмінникам навчання — підвищену стипендію. Вихо-
ванців дитячих будинків, дітей інвалідів першої і дру-
гої груп беруть на державне забезпечення. При за-
кладі є їдальня.

Тим, що мають особливу потребу, надають гурто-
житок.

Вступники подають заяву на ім'я директора учили-
ща, характеристику зі школи або місця роботи, сві-
доцтво про народження, документ про освіту, довід-
ку з місця проживання і про склад сім'ї, автобіографію,
довідку про стан здоров'я (форма № 286), шість фотокартки розміром 3x4 см.

Вступники при поданні документів за направле-
нням училища проходять медичну комісію у Знам'ян-
ській залізничній поліклініці.

Тих, що закінчують технічне училище, направляють
на роботу за спеціальністю на підприємства, вони
користуються всіма пільгами працівників залізнично-
го транспорту.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Зна-
м'янка, вул. Розі Люксембург, 6.

ДИРЕКЦІЯ.

ДО ВІДОМА АБОНЕНТІВ
М. КІРОВОГРАДА

Можливість користуватися міжміською
автоматичною телефонною станцією на-
дається всім абонентам, що мають
службовий, квартирний чи готельний те-
лефон, підключені до АТС-2, АТС-3,
АТС-4, АТС-7, АТС-6, крім телефонів,
номери яких починаються на 21, 38 (на-
бирання з цих телефонів не гарантова-
не з конструктивних причин станції).

Абоненти відомих АТС виходу на
АМТС не мають.

Через Кіровоградську автоматичну
міжміську станцію здійснюється зв'язок
з нижчезазначеними містами:

Місто	Умовний номер міста (код)	М. № теле- фону до- відкового бюро міста
Київ	89-044-2	22-22-22
Черкаси	89-047-00	2-22-22
Донецьк	89-062-0	92-22-22
Миколаїв	89-051-00	5-15-55
Одеса	89-048-0	22-22-22
Дніпропетровськ	89-056-0	22-22-22
Кривий Ріг	89-067-0	22-22-22
Полтава	89-053-00	7-30-51
Біла Церква	89-044-63	5-12-99
Волостів	89-044-65	5-30-40
Львів	89-044-69	5-15-32
Переяслав- Хмельницький	89-044-67	3-19-09

РАЙОННІ ЦЕНТРИ
КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Олександрівка	89-202-0	25-03
Світловодськ	89-203-0	34-34
Олександрія	89-204	3-22-22
Петрове	89-206	9-13-08
Знам'янка	89-207-0	21-02
Долинська	89-208	2-17-59
Мала Виска	89-210	9-13-87
Новоукраїнка	89-211-0	25-25
Ульяновка	89-213	9-15-99
Голованівська	89-212	2-14-44
Компаніївка	89-200	9-12-29
Новгородка	89-201	—

Для виклику абонента іншого міста
слід знати трубку і набрати: 89 — вихід
на автоматичну станцію, умовний номер
потрібного міста — код, номер телефо-
ну абонента, якого викликають, номер
телефону, з якого робиться виклик.

Після подвійного сигналу, через 20—
40 секунд, ви почуєте «посилку викли-
ку»: якщо тривалі гудки — чекайте від-
повіді, якщо короткі (сигнал «зайнято») —
пскладіть трубку і через деякий час
псворотіть набирання.

Пам'ятайте! Якщо номер телефону
абонента, якого викликають, в обласних
і республіканських центрах складається
менш як із семи знаків, а в районних
центрах Кіровоградської області —
менш як із п'яти знаків, то перед наби-
ранням номера телефону абонента слід
набрати відповідну кількість нулів, що
доповнюють номер телефону абонента,
якого викликають, до семи знаків для
обласних і до п'яти знаків — для район-
них центрів.

Примітка: Перед набиранням номера
телефону абонента Києва слід набрати
цифру 2:

Наприклад, номер телефону в Києві —
20-28-71,
у Черкасах — 7-31-18,
у Олександрії — 3-37-51,
у Знам'янці — 23-12.

номер вашого телефону — 2-58-20,
то необхідно набрати:

на Київ — 89-044-2-20-28-71-2-58-20,
на Черкаси — 89-047-00-7-31-18-2-58-20,
на Олександрію — 89-204-3-37-51-2-58-20,
на Знам'янку — 89-207-0-23-12-2-58-20.

Якщо номера телефону, з якого наби-
рають, не буде набрано або його буде
набрано неправильно, зв'язання не від-
будеться.

Набирати треба уважно, не поспішаю-
чи. Якщо номер довго не набирається,
необхідно заявити про це черговому
АМТС по телефону 2-58-20 або 2-82-18.

Для одержання довідок у питаннях
розрахунку за міжміські телефонні роз-
мови з квартирних телефонів у кредит і
авансом звертайтеся по телефону
2-80-75 або 2-54-23.

При користуванні АМТС відповідаль-
ність за оплату вартості розмов несе
власник телефону (власник квартири, ке-
рівник підприємства, установи, закладу).

Тривалість розмови рахується автома-
тично з моменту відповіді абонента,
якого викликають.

Користуйтеся АМТС — зручним і
швидким способом зв'язку!

КІРОВОГРАДСЬКА ТЕЛЕГРАФНО-
ТЕЛЕФОННА СТАНЦІЯ.

Львівський
поліграфічний
технікум

ПРИЙМАЄ УЧНІВ
НА 1978—1979
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На стаціонарному від-
ділі заклад готує:

на базі восьмирічної
школи —
техніків-технологів ви-
сокого друку,
техніків-технологів плос-
кого друку;

на базі середньої шко-
ли —

техніків-механіків по ек-
сплуатації поліграфічних
машин та устаткування,
бухгалтерів для роботи
на поліграфічних підпри-
ємствах.

На заочному відділі за-
клад готує:

на базі середньої шко-
ли —

техніків-технологів скла-
дального виробництва,
техніків-технологів висо-
кого друку.

техніків-технологів плос-
кого друку,
техніків-технологів палі-
турно-брошурувального
виробництва.

бухгалтерів для роботи
на поліграфічних підпри-
ємствах.

Вступники складають
екзамени: на базі восьми-
річної школи — з україн-
ської або російської мови
(диктант), математики (ус-
но); на базі середньої
школи — з української
або російської мови і лі-
тератури (твір), математи-
ки (усно).

Для вступу необхідно
подати заяву, свідоцтво
про освіту (в оригіналі),
медичну довідку (форма
№ 286), чотири фотокарт-
ки (3x4).

Заяви приймають: на
стаціонарний відділ — на
базі восьмирічної шко-
ли — по 31 липня, на базі
середньої школи — по 14
серпня; на заочний від-
діл — по 14 серпня.

Вступні екзамени: на
стаціонарний відділ: на ба-
зі восьмирічної школи —
з 1 по 20 серпня, на базі
середньої школи — з 1 по
21 серпня; на заочний від-
діл — з 10 по 20 серпня.

Адреса технікуму:
290004, м. Львів-4, пл. Ра-
дянська, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Полтавський електротехнічний технікум

ПРИЙМАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

На I курс денного відділу — на спеціальності:
промислове й цивільне будівництво,
санітарно-технічне обладнання будівель (спеціалі-
зація — промислова вентиляція і кондиціонування по-
вітря),

електромашинобудування,
електроосвітлювальні прилади та устаткування,
електроустаткування та устаткування промислових
підприємств;

на II курс — на спеціальності:
електроосвітлювальні прилади та устаткування,
промислове й цивільне будівництво,
електроустаткування та устаткування промислових
підприємств;

на II курс вечірнього відділу — на спеціальності:
електромашинобудування,
обробка металів різанням,
електроосвітлювальні прилади та устаткування;

на III курс заочного відділу — на спеціальності:
електроустаткування та устаткування промислових
підприємств,

промислове й цивільне будівництво.

Осіб, що закінчили неповну середню школу, при-
ймають на I курс денного відділу. На II курс денного,
на II курс вечірнього і на III курс заочного відділів
приймають осіб, що закінчили середню школу.

Вступники на I курс складають екзамени з україн-
ської або російської мови (диктант), математики
(усно); на II курс денного, на II курс вечірнього і на
III курс заочного відділів — з української або росій-
ської мови (твір), математики (усно).

Без вступних екзамнів зараховують нагороджених
після закінчення неповної середньої школи. Похвалою
і грамотою або після закінчення середньої школи
золотою чи срібною медаллю (60 процентів плану
прийому на дану спеціальність), офіцерів, прапорщи-
ків і мічманів Збройних Сил СРСР, військ та органів

Комітету державної безпеки при Раді Міністрів
СРСР, Міністерства внутрішніх справ СРСР, звільне-
них від військової служби в запас (протягом двох
років після звільнення).

Заяви приймають щодня з 10 по 18 годину, крім
вихідних днів (у суботу — по 14 годину):

на I курс денного відділу — з 1 червня по 31 липня,
на II курс денного відділу — з 1 червня по 14 серпня,
на вечірній відділ — з 15 червня по 15 листопада,
на заочний відділ — з 3 травня по 10 серпня.

Вступні екзамени:

на I курс денного відділу — з 1 по 20 серпня,
на II курс денного відділу — з 1 по 21 серпня,
на вечірній відділ — з 1 липня по 20 листопада,
на заочний відділ — з 10 по 20 червня, з 10 по 20
липня, з 10 по 20 серпня.

Зарахування до складу учнів:

на I курс денного відділу — з 21 по 24 серпня,
на II курс денного відділу — з 22 по 24 серпня,
на вечірній відділ — з 21 по 24 листопада,
на заочний відділ — з 21 по 30 серпня.

Учні денного відділу одержують стипендію на за-
гальних підставах, тим, хто має потребу, надають
гуртожиток.

Вступники подають на ім'я директора технікуму
заяву із зазначенням вибраної спеціальності, доку-
мент про 8-річну чи середню освіту (оригінал), довід-
ку про стан здоров'я (форма № 286), видачу лікарем,
що обслуговує школу, або дільничним лікарем, 4 фо-
токартки (без голсового убору, розміром 3x4 см).

Особи, які вступають на вечірній, заочний і денний
відділи і мають не менше 2 років робочого стажу,
пред'являють виписку з трудової книжки, завірену
керівником підприємства, а колгоспники — виписку
з колгоспної книжки, завірену правлінням.

Вступники на денний відділ зобов'язані до початку
навчального року подати оригінали документів, що
підтверджують стаж роботи. Особи, яких направля-
ють на навчання в технікум промислових підприємств,
будови, господарської організації, колгоспу, колгосп-
ниці мати не менше 2 років стажу і при вступі
подати рекомендацію єдиної форми.

Абітурієнти пред'являють особисте свідоцтво про
народження або паспорт, військовий квиток (військо-
зобов'язані) або приписне свідоцтво (особи призов-
ного віку).

При технікумі з 1 липня працюватимуть платні під-
готовчі курси. Заяви приймають по 25 червня цього
року.

Документи висилати на адресу: 314000, м. Полтава,
вул. Пушкіна, 83-а, електротехнічний технікум. Теле-
фони: 7-28-81, 7-29-53.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ, г. Кіровоград.
Газета печатається
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.